

DVIGNJENE ROKE

Roke so v bogoslužju pomemben simbol, saj po rokah Bog deli svojega Duha, blagoslov in posvečenje. Že v dobi očakov je oče z dvignjenimi rokami prvorojencu izročil vso pravno in materialno dediščino / primer je Jakobov blagoslov/. Zelo značilno mesto dvignjenih rok v stari zavezi je zapisano v drugi Mojzesovi knjigi v 17. poglavju, ko so se Izraelci na poti v obljubljeni deželo spopadli z Amalečani. Bitka je bila trda. Mojzes se je postavil na vrh hriba. Ko je roke držal kvišku, je zmagoval Izrael, ko je roke povesil, je zmagoval Amalek. Mojzesove roke so se utrudile in Aron ter Hur sta mu prinesla kamen, da je sedel nanj, roke pa sta mu podpirala.

V novi zavezi so velikokrat omenjene dvignjene roke. Pomenijo molitveno prošnjo v imenu Božjega ljudstva.

Dvignjeni roki, povezani s telesom, pomenita, da želimo sebe in vse, kar imamo, podariti Bogu. Hkrati pa so razširjene roke pripravljene za sprejem njegovih darov.

Človeštvo ne bo izgubilo prave poti, dokler bo dvigalo roke k Bogu. Z dvignjenimi rokami želimo poudariti, naj se naša molitev in daritev dvigata k Bogu kakor kadilo. Duhovnikove dvignjene roke napravijo tudi dva kraka križa in nas spomnijo na Jezusa, ki se je daroval na križu. On želi objeti ves svet in vsakega človeka. Zato je sleherna daritev blagoslov za vse ljudi sveta in za vse stvarstvo.